

שנעל ככר בשלש ראשונות שהקע והשתח העלה לו תקיעות של צ'
פעמים של ג' ב' לתקיעות של הורה שאין צדן משום מה"צ לככר
כפיק לחלוין בתקיעות של ג' ראשונות וע"י י"ח תקיעות של תורה
מדרכין הולין ותקע להו בשחיתא ולי' משום דכאשונה היה צמח"צ
הא תעלה לו לתקיעות של ד"ס דלא איכפת לן צדן משום מה"צ דכ"י
כא שמואל רב"י ס"ל דא' התם צפ"ג דסוכה דניי"ט שני ילא בגזול
דצדרכין ל"ל זה משום מה"צ כיו שפי' התוס' התם ואל"ע דהשתח
קדים להו תקיעות של ד"ס לתקיעות של תורה ל"ל זה ולא עוד אלא
הקדמה זו אינו אלא מדרכין דגזרו בשל תורה משום מה"צ אבל
מה"ח דל"ל מה"צ ילא י"ח בראשונה כנול"ל י"ח תקיעות של תורה
מה"ח קודם לשל ד"ס ואין כאן הקדמה של ד"ס על של תורה דה"ל
כולה וייתא דרכין ואיך אחריק רבא לבי' אייתא וועל לבתר דתקע
וכי' ונשוי' ל"י טועה מהוך דכ"י עלמא מוכי' ובי' הא י"ל דק"ל כדפי'
ואל"ע דלנו"ד צ' מה"ח וא' וד"ס בתקיע שיעור מלומדים של ג' ב'
דמשכחין אין י"ח של תורה אלא אחר שתקע צ"פ של ג' ב' ובאותו
שעה הוא דוועל ובי' תדק תקע פעם ג' ב' תקיעות ודאי לא ילא
מדרכין את של תורה משום מה"צ דצ' פעמים של ג' ב' הנאשונות
דקע להו באיכורא ואין כאן של תורה אלא ג' ב' פעם א' ואין
צ' וד"ס עינין וכ"ס לנ"ד כל הג' של ג' ב' מה"ח דפריך רבא שפי' אבל
נכ"ל לתקיעות דילמא ר"י כמד' חתם ונ"ח ס"ל ובשלמא ח"ל דעננא
דאין י"ח מה"ח ומה"ח א"ש דאש' תוקע כל היום בשופר של עולה
ל"י י"ח דלי' אחרת ילא ונויילא עבר עבירה דוועל מפני הנאח ונ"ח
לכ"י דק"ל מלכות ליהנות כחנ"ל מה"ח ומה"ח חתם ר"י ונויילא
לא מעל ולא עבר דהא לא עשה ונ"ח ואין כאן הנאח ונ"ח הקדש
אבל כיון דעננא דמה"צ דלי' אינו אלא מדרכין ובדרכין התוס' ודאי
קשיא הא דלמא ר"י י"ל היכי חמי' דעננא דמה"צ ומה"ח ל"ל זה ה"ח
היכי שהעבירה נעשית ונגמרה כבר והיא גורמת מלכות שצ"ע וי'
לאחר זמן כגון סוכה וליילא גזילין דאש' דל"י מה"ח המלכות בגזול
זה אש' אין עבירה מתקין ע"י זה דבין י"ח בין אינו י"ח ע"י גזול
זה וי"ח לא נהנה ולא נחנעט איכורא של גזול זה מה"ח בתקיעות
שופר שפ"ר אין איכור זה של מעילה נעשית ונגמרה חל"ל ע"י ונ"ח זו
של תקיעות דהא ח"ל דא"י צמח"צ זה ונויילא אין כאן איכור ונעילה
דא' אין כאן שום הנאח אלא הנאח ונ"ח הגורמת לאיכור ונעילה
וכיון דל"י ל"ל הנאח ונויילא ונעילה ליבא ואל"ל לבא לידי איכור
ונעילה אש' תאמר שילא ולא איבא הנאח ונ"ח ונויילא חל איכור
ונעילה דהא נהנה מן ההקדש כנול"ל הנו"ח וקיומה היא הגורמת
לנציא לבאן איכור זה של מעילה ומה"ח אש' חל"ל לא ככ"י עולם
איכור זה של מעילה ומה"ח בשופר של שנים נמי לא רכ"י איכור
גרידא שנהנה מן ההקדש חל"ל תאמר דל"י של תקיעה דא' ל"י
אין כאן הנאח ונויילא אין צו איכור של נהנה מן ההקדש ונ"ח
לבא גופיה דא"י צמח"צ דה"ח דכל וייתא דל"ל לא העביר
אי' עביר לא מה"ח אלא אש' לבא"י דא"י התם מה"ח היינו דוקא
היכי שאין האיכור צא ע"י הנו"ח ואין גזילין זה בזה דאש' דל"ל
מה"ח אש' איכורא דעביר עביר כוון כל הני דיוניתי' התם כוון
ההי"ח מן הרע על היפה דהחננא א' חל"ל אין גרוע לא וכן תורם
מויין על שאינו ויניו דל"ל כל חל"ל תירוש וכל חל"ל יאמר מן חלב
לזה וחל"ל לזה כדלמא' התם דאש' דל"ל אש' עבר אינויילא
דמהננא דהא צהדיא אזהיר עלה קרא מה"ח ס"ל לבא"י התם
שמהני אבל הכא בתוקע בשופר של עולה ושלימים דלא אזהיר
רחננא להדיא שלא לתקוע צדן אלא דל"ל עולה ונ"ח ונויילא מן ההקדש
אבל דנויילא האיכור בקיום המלכות חל"ל ושתח א"ל דל"ל אין כאן
איכור כלל חל"ל תאמר שילא יש כאן איכור ומה"ח ומה"ח וכו' ודאי
צמח"צ דלא ומה"ח ודע דל"ל דמה"צ מה"ח אש' ונ"ח לא
צמח"צ אלא ל"י שש שנועתי' לשמית' התוס' :

אלימא כפא"ו עד והשתחית עתים חלים וכו' פ' ואמאי ילא כפא"ו
עד דכיון דצאתו שעה הוי טועה ופסור מן המלכות אכילה
דלוחו שעה לאו כלום הוא ובי' הדק חלים צלוחו לילה ונעשה צד
חיובא לריד לחזור ולכאבו אכילה קמיתא לא פערדו כיון דלא היה
צלוחו שעה צד חיוב ונ"ח וק"ל מה"ח דלמדין צפ"י דיענות (דף
קכ) הוי לו צנים צניומו ונחבייר ר"ח קיים פריה וצבים ונ"ח
דכ"י כח אין מלומדין על פ"ו כדל' צ"פ א"י צ"ד (דף כו) והא דא'
התם צפ"י דיענות דמעינקא פ' קודם שנחבייר צני פ"ו כינהו לאו
צני חיוב פ"ו כינהו אלא שצניסם נקראו על שום כדמוכח התם
וכן פ' התוס' שם וי"ח על פ"ו ודאי א"י והשתח אמו"ק קיים פ"ו
לכ"י צנים שמו לו צניומו הא צלוחו שעה לאו צד חיוב פ"ו הוי
ח"כ אותן צנים לא עלו לו לפעור לאחר שנעשה צד חיוב דהיינו
לאחר שנחבייר כדל' צני מלך דא' חל"ל בשעה שאין צ"ח לא
עלמה לו לפעור לאחר שנעשה צ"ח והיה כ"ל דכ"י פריך שיוין
דכ"י פ' :

כ"ע בהשגות זה שינוש של"י צמח"צ אלא על אותו ערכה של אותו
תוקם שהיתה למועט מירושלים שיחידותי' לשם ונ"ח ופ"י כ"ל הא
דלא כהנין אש' שאין כאן לך הקדש וי"ח המחקר כל אדם
מוכח שאלו ה' כהנין היו מכלין את הכל ולא ה' חז"י לעבדה
של תוקדש צמח ונ"ח צולציהס ה' כהנין תוקדים לר"ל דכ"י מועט
הוא ופ"י לו קצבה ופ"י זה יתכן ועק"ל הא צפ"ד דכ"י תוקדים
צני מודר הנאח ומלמדו מדכ"י הלכות והגדות וטעמא משום דלא
מה"ח ל' וידי דאקור ליעול שבר ליעול כדומ' התם צמח"צ ופ"י
הר"ן דאש' דמה"ח ל' זהה שמואלו מלכות לאו ל"ל והשתח תקפה
למלך דל"ל ל"ל אמאי ונלמדו וי"ל כיון דאקור ליעול שבר ליעול
זהכ"ל חייבין ללמוד צמח"צ אין זה הנאח צמח"צ ונלמדו צמח"צ
דא' לא ילמדו מהודר זה ילמדו אחר ונ"ח הא דשופר של
שלמים אש' תקע ל"י לכ"י היינו דאין לו שופר א' אלא זה של
שלמים ד"ס כאן הנאח מלכות דל"ל לו ללכת י"ח אלא צמח"צ של
הקדש וצמח"צ אש' ג' הספרי' שופר של ע"ז אש' תקע ילא דכ"י
אחר ר"י דאש' דק"ל בשופר ש"ס דל"י משום דהאי מיידי צדל"ל
שופר אחר חל"ל דל"ל ע"י מיידי צדל"ל שופר אחר ופ"י
צ"ע עיר הנדחת ל"י דכחות' מיתכת שיעורא ושופר צני שיעור
דוועל לזה מלכות מהודר זה ילמדו אחר ונ"ח צני עכ"י ונ"ח ונ"ח
דאין מועטין צ"י דוחקין מלך להכשירו ללובב ואי ח"י לי' הושענא
אחרתא מועטין לרצ"ל דהשתח אין כאן תיקון דהא אש' לו
צמח"צ וצמח"צ אש' הא דהנין צפ"ג דסוכה (דף כט) של אשירה
ושל עיר הנדחת פסולה ופריך והא אחר רבא לובב של ע"ז לא יעול
ואש' כשר ומה"ח הכא באשירה דמשה עסקין דכחות' מיתכת
שיעורא דקרא נמי דקמ"י דווי' דשיר הנדחת ש"י והשתח לנ"י
הקדש למה תנן אשירה דווי' דש"י כוון לנ"י דקרא אשירה של
משה פסולה ונ"ל דאש"י אשירה דעננא נמי פסולה כיון דמלכות
ליהנות נכחו א"י כדפי' דהיכא ד"ס לו שופר אחר אש' ל"י ונ"ח
שופר של שלמים ומה"ח אש' יס לו לובב אחר שאינו של אשירה
מועטא דהנאח ל"ל זה מ"י ונ"ח כחותי' שיעורא דש"י ודאי
פסול מה"ח קמ"י דווי' דש"י דאין לו ציטול דאש' צ"ס לו
לובב אחר פסול מה"ח דכחות' ויניו לנ"י דש"י התוס' התם דהאי
דרבא דא' אש' נעל כשר מיידי באש"י שלא נעשה ונחמילא נ"י
ואש' דשיראל וצרכין צפ"ג דע"י דש"י צמח"צ ונ"ח צמח"צ
לכחות' נ"י ויניו אשירה דמשה וצמח"צ וק"י רבנן לקרא
דאש"י תשרפון צל"ל כח"ל ונ"ח אש' ל"י הא דקמ"י אשירה דווי' דש"י
דש"י דקמ"י דווי' מלכות של איכור הנאח דווי' דש"י ונ"ח
דפסול משום דמלכות ל"ל ולאו משום כחותי' שיעורא ויניו כד
מועטא ה"ח חל"ל דכל היכא דאש"י לו ליהנות הנאח ונ"ח
היתר אש' באיכור הנאח ש"ד דתמוה ע"י אש' ח"י יס לו צמח"צ
של היתר צד"י נשתת לו להרים משל ח"י הא ודאי לא ונ"ח
צמח"צ א' רבא צני מודר הנאח ונחמילא דוועל ע"י צמח"צ הנשנים
מה"ח דמלכות לאו ל"ל הא חל"ל איכור והא שבר הנאח נמי איכור
ליקם כדלמא צפ"ג דקידושין (דף נח) ונ"ל כיון דאקור ליקם שבר
הואש' יעל אחר שיה ע"י צמח"צ ונ"ל להא דהקדש דא' יס לו
אחר דאין צו משום מיתקין מלך דש"י כיון ד"ס ל' אחר ויכול ללכת
צו י"ח אין צד תיקון מלך כלל אבל הכא אש' ד"ס לו אחר
ואש"י לו ליהנות הנאח זו ונ"ח ההיתר אש' אש' ח"י כהנה מן האיכור
הא כהנה מה"ח ונ"ח דק"ל ופ"י דכ"י יתבאר שם יתור צמח"צ
שלמים דל"ל צני ונעילה כינהו ק"ל הא דהיכי דתקע באיכור
ל"י ע"י ה"ח משום דה"ח מלכות הצ"י צמח"צ ונ"ח דה"ח
צפ"ג דסוכה (דף ל) דה"ח לובב המול וכן קצ"י המול פסולה
והא הקשה התוס' התם צפ"ק (דף ט) דל"ל דסוכה גזולה פסולה
מה"ח הסוכות תעשה לך וכן ל"ל גזולין פסולין דכחות' ועשו להם
משלמם דל"ל קרא ח"ל משום מה"צ ונ"ח דעננא דמה"צ אינו מה"ח
אלא מדרכין והשתח הא כיון דה"ח ילא אש' בתוקע ענולה
באיכור צפ"ג ונ"ל כיון דל"ל מה"ח והשתח מלי ק"ל לבא
לחות' ע"י לבתר דתקע וכו' ובי' פסקא דכ"י ל"י אש' בתקע
כונין תקיעות של תורה צמח"צ אדרבה אורחא דנויילא לתקוע
יתר כדל' צפ"ק (דף עו) למה תוקעין וחרוין ותוקעין כדי לעבד
השטן ואל"ע דכ"י עיר איידי דחרוין ותוקעין על סדר הנדחת א"ל
דכ"י נמי איידי מתבאר עיר ועוד דאש"י דלא תקע אלא כוונת
המפר' צמח"צ לקמן צפ"ד שהן שלש על שלש הא איבא לקמן מ"ד
א' מה"ח ונ"ח וד"ס ונ"ל דכ"י כחות' ס"ל ובי' תקע כוונת של תורה
ילא מה"ח וכיון שיה מה"ח אש' שלא ילא מדרכין ודאי ונ"ל דהא
כהנה ללכת י"ח של תורה ובי' הדק תקע של ד"ס אש' לא תקע
אלא ג' ב' ג' כוונת המפורס צמח"צ כיון דתקע של תורה הא מעל
כיון דנפק מה"ח ובי' תקע חל"ל צ' של ג' ב' צמח"צ תקע כיון